

Kitab Daniel - Nomer Satus Wolung Puluh Pitu

Wahyu Sang Singa: Saka Panium tumuju marang Piameteran Pungkasan

Jeff Pippenger

2024-04-17

Nalika Gusti Yesus mbikak sawijining kayektèn kenabian, Panjenengané katuduhaké minangka Singa saka taler Yehuda, lan ing Kaisaréa Filipi, Singa saka taler Yehuda wiwit mbikak, “bilih Panjenenganipun kedah tindak dhateng Yerusalem, lan nandhang kathah prakawis saking para pinituwa lan para imam agung tuwin para ahli Torèt, lan dipunpejahi, sarta kawungokaké malih ing dinten kaping tiga.” Kayektèn-kayektèn punika selaras kaliyan pawartos ingkang Panjenengané bukak ing wiwitaning wekdal pamegelan tumrap satus patang puluh sekawan ewu, lajeng malih ing wekasaning mangsa ingkang sami punika piyambak. Kayektèn-kayektèn punika selaras kaliyan pawartos ingkang katuduhakaké wonten ing ayat tigang welas dumugi limalas saking Daniel pasal sewelas.

Nalika Panjenengané mbikak segel kayektèn iku marang satus patang puluh papat ewu, Panjenengané nindakaké iku lumantar methodhologi garis tumrap garis, awit ana ing kono “kunci-kunci” Kratoning Allah katemu. Kayektèn-kayektèn iku kudu dipangan, awit iku kunci-kunci Kratoning Allah, lan Kratoning Allah iku kudu ana ing sajroning umaté.

Lan nalika Panjenengane katakoni déning wong-wong Farisi bab kapan Kratoning Allah bakal rawuh, Panjenengane mangsuli marang wong-wong mau, pangandikaning Panjenengane: Kratoning Allah iku ora rawuh kanthi pratandha kang bisa diamati; lan wong-wong ora bakal kandha, Lah, ana ing kéné! utawa, lah, ana ing kana! awit, lah, Kratoning Allah iku ana ing antaramu. Lukas 17:20, 21.

Para dhemit padha pracaya, nanging padha gumeter, awit ora cukup mung pracaya; “bebener” iku kudu dadi pérangan saka awakmu, kaya pangan jasmani sing dipangan. Ing sajarah ayat telulas nganti limalas, Singa saka taler Yehuda mbikak meterai bebener-bebener kang ana gandhèng cenenge karo undhang-undhang Minggu sing enggal bakal teka, lan bebener-bebener mau nyithak segel ana ing bathuk para prawan wicaksana, sadurungé krisis kang bakal rawuh. Singa saka taler Yehuda temenan pirsakabèhé paseksèn Matius pasal nembelas, lan rawuhipun ing Kaisaréa Filipi cocog karo paseksèné Daniel ngenani Panium, lan Panjenengané pirsakabèhé yèn ayang-ayang salib, kang ana ing sangisoré Panjenengané lan murid-Nya nalika padha ngadeg ing Kaisaréa Filipi, nggambaraké ayang-ayang undhang-undhang Minggu kang bakal teka ing sajarah umat-Nya ing dina wekasan.

Wiwit nalika iku Gusti Yesus wiwit nedhaké marang para sakabate, yèn Panjenengané kudu tindak menyang Yérusalèm lan nandhang akèh prakara saka para pinituwa, para imam kepala, lan para ahli Toret, sarta dipatèni, lan ing dina katelu ditangèkaké manèh. Banjur Pétrus ngajak Panjenengané nyingkir lan wiwit negur Panjenengané, pangucapé, “Mugi prakara punika adoh saking Paduka, Gusti; punika boten badhé kalampahan

dhateng Paduka.” Nanging Panjenengané tumenga lan ngandika marang Pétrus, “Mundhura ana ing wingking-Ku, Iblis! Kowé dadi sandhungan tumrap Aku, awit pikiranmu iku dudu marang prakara-prakara kang saka Allah, nanging marang kang saka manungsa.” Banjur Gusti Yesus ngandika marang para sakabate, “Yèn ana wong gelem ndhèrèk Aku, wong iku kudu nyélaki awaké dhéwé, ngangkat salibé, lan ndhèrèk Aku. Awit sapa waé kang arep nylametaké nyawané bakal kelangan iku; nanging sapa waé kang kelangan nyawané marga saka Aku, bakal nemu iku. Awit apa bathiné tumrap manungsa, manawa dhèwèké oleh jagad kabèh, nanging kelangan nyawané dhéwé? Utawa apa kang bakal diparingaké manungsa minangka gantiné nyawané? Awit Putraning Manungsa bakal rawuh ana ing kamulyaning Ramané bebarengan karo para malaékaté; lan nalika iku Panjenengané bakal males marang saben wong miturut panggawéné. Satemené Aku pitutur marang kowé, ana sawatara wong kang ngadeg ana ing kéné iki, kang ora bakal ngrasakaké pati sadurungé padha weruh Putraning Manungsa rawuh ana ing Kratoné.” Matius 16:21–28.

Inggang kapisan, lan mila miturut paugeran panyebatan kapisan, prakawis inggang paling wigati inggang dipunandharaken déning Gusti Yésus dhateng para sakabatipun bab sangsaraing salib, inggih punika bilih para sakabat kedah mikul salibipun piyambak, manawi milih ndhèrèk Panjenenganipun. Sadèrèk Putih kanthi cetha nyariosaken bilih salib punika ugi kuk. Kuk lan salib punika pralambang saking karsanipun pribadi manungsa, lan sadaya punika gumantung dhateng pangginakakening karsa kanthi leres. Kakiyatan inggang nyangga padalemanipun Allah punika Anak Domba inggang sampun kaéwèhaken lan kasalib ing satunggaling “pilar”. Anak Domba inggang kaéwèhaken punika nglambangaken panyalibaning sipat daging inggang asor, lan “pilar” inggang dados papan nggantung daging inggang sampun pejah punika karsa. Kristus maringi tuladha kados pundi cara ngalahaken kanthi tansah njagi karsanipun tetep sumarah dhateng karsanipun Sang Rama; lan awit saking ngrampungaken pakaryan punika, Panjenenganipun lenggah ing dhampar bebarengan kaliyan Sang Rama. Pralambang saking kamenangan punika Anak Domba inggang kaéwèhaken lan kagantung ing pilar. Kabeh kayekten punika kagandhèngaken kanthi langsung kaliyan tiyang-tiyang inggang kaanggèn pralambang déning Pétrus.

Kanggo Philadelphia, inggang dipunlambangaken déning kémah Exeter, dipunandika:

Sapa kang menang bakal Dakdadèkaké tugu ing padalemané Allah-Ku, lan iya ora bakal metu manèh saka kono; lan Aku bakal nulis ana ing dhèwèké asmané Allah-Ku, lan asmané kutha Allah-Ku, yaiku Yérusalèm anyar, kang tumurun saka swarga, saka Allah-Ku; lan Aku bakal nulis ana ing dhèwèké asma-Ku kang anyar. Sapa sing duwé kuping, hendakna ngrungokaké apa kang dipangandikakaké déning Roh marang pasamuwan-pasamuwan. Wahyu 3:12, 13.

Sapa sing menang kaya dene Sang Kristus wis menang bakal nampani jeneng anyar, kaya Simon Barjonah iya nampani, lan wong-wong mau bakal dadi sawijining pilar ana ing padalemaning Allah, kaya dene Sang Kristus iku Cempening Allah kang wus kasembelih lan kagantung ana ing sawijining pilar ing padalemaning Allah. Nalika wong-wong mau menang kaya dene Sang Kristus wis menang, wong-wong mau uga bakal lenggah ana ing dhampar

ing papan-papan kaswargan, kaya dene Sang Kristus.

Kangge Laodikia, sing diwakili déning kémah Watertown, mangkéné pangandikané:

Lah, Aku ngadeg ana ing ngarep lawang lan thothok-thothok; manawa ana wong krungu swaraningSun lan mbukak lawang, Aku bakal lumebu menyang dheweke, lan nedha bebarengan karo dheweke, lan dheweke karo Aku. Sapa kang menang bakal Dakparingi lungguh bebarengan karo Aku ing dhamparingSun, padha kaya Aku uga wus menang lan lungguh bebarengan karo Ramaku ana ing dhamparé. Sapa kang nduwèni kuping, ngrungokna apa kang dingandikakaké déning Sang Roh marang pasamuwan-pasamuwan. Wahyu 3:20–22.

Kasunyatan kang kapisan kang diandharake Gusti Yesus marang para sakabate nalika Panjenengane wiwit nyatakake kasangsaraning salib, yaiku kasunyatan manawa manungsa kudu ngalahake kaya dene Panjenengane piyambak wus maringi tuladha anggone menang. Manungsa kudu nyalib daging bebarengan karo sakehing raos tresna lan hawa nepsune. Manawa iki katindakake, dheweke bakal kapernah ing papan-papan kaswargan.

Sanajan kita padha wus mati ana ing dosa, Panjenengané wus nguripaké kita bebarengan karo Kristus, (marga saka sih-rahmat kowé padha wus kapitulungan rahayu;) lan wus nangèkaké kita bebarengan, sarta ndadèkaké kita lungguh bebarengan ana ing papan-papan swarga ana ing Kristus Yesus. Efesus 2:5, 6.

Sawisé nyawisaké bebener bab panyaliban, ing pratélan gegayutan karo tanggung jawab pribadi, Sang Singa saka taler Yehuda nambahaké bebener liyané kang nyariosaké bab dina-dina wekasan.

Amarga apa paédahé tumrap manungsa, manawa dhèwèké oleh kauntunganing jagad kabèh, nanging kelangan nyawané dhéwé? Utawa apa kang bakal diparingaké manungsa minangka ijolan kanggo nyawané? Amarga Putraning Manungsa bakal rawuh ana ing kamulyaning Sang Rama karo para malaékaté; lan nalika iku Panjenengané bakal males marang saben wong miturut panggawéné. Satemené Aku ngandika marang kowé, ana sawetara wong kang padha ngadeg ing kéné, sing ora bakal ngrasakaké pati, sadurungé padha weruh Putraning Manungsa rawuh ana ing Kratoné. Matius 16:26–28.

Nalika pawarta Bab Pamecut Wengi Dibukak Segelé déning Singa saka taler Yehuda ing mangsa pungkasaning panyegelan satus patang puluh papat ewu, bakal ana sawetara wong kang ora ngalami pati. Panjenengané banjur ngandika kanthi mligi marang satus patang puluh papat ewu, yaiku umaté ing dina pungkasan kang ora ngrasakaké pati. Mulané, nem dina sawisé rawuhipun menyang Kaisaréa Filipi, Singa saka taler Yehuda mbukak segel sawijining kayektèn kang bakal nguwataké para sakabate tumrap krisis salib kang bakal teka, nanging luwih wigati manèh, prakara iku ngandika bab hukum Minggu kang bakal enggal teka.

Lan sawuse nem dina, Gusti Yésus ngajak Pétrus, Yakobus, lan Yohanes, saduluré Yakobus, banjur ngeteraké wong-wong mau munggah menyang sawijining gunung kang

dhuwur, piyambakan. Ana ing ngarsané wong-wong mau Panjenengané malih rupa; pasuryané sumunar kaya srengéngé, lan sandhangané dadi putih kaya pepadhang. Lah, tumuli katon marang wong-wong mau Musa lan Élias, padha rembugan karo Panjenengané. Pétrus banjur matur marang Gusti Yésus, “Gusti, prayoga sanget menawi kawula sami wonten ing ngriki; menawi Paduka kersa, kawula badhé yasa wonten ngriki tigang kémah: setunggal kanggé Paduka, setunggal kanggé Musa, lan setunggal kanggé Élias.” Nalika isih ngandika, lah, ana méga padhang nglimputi wong-wong mau; lan lah, ana swara saka ing méga iku, ngandika, “Iki Putra-Ku kang kinasih, kang ndadosaké kepareng-Ku; rungokna Panjenengané.” Bareng para sakabat padha krungu, padha sujud nganti pasuryan tumeka ing bumi, lan banget wediné. Gusti Yésus banjur sowan lan ndumuk wong-wong mau, sarta ngandika, “Tangia, aja wedi.” Bareng padha ngangkat mripaté, padha ora weruh sapa-sapa manèh kejaba mung Gusti Yésus piyambak. Nalika padha mudhun saka gunung iku, Gusti Yésus dhawuh marang wong-wong mau, pangandikané, “Aja critakna wahyu iki marang sapa waé, sadurungé Putraning Manungsa wungu manèh saka ing antarané wong mati.” Para sakabaté banjur takon marang Panjenengané, “Yagéné para ahli Torèt padha ngandika menawa Élias kudu teka dhisik?” Gusti Yésus mangsuli lan ngandika marang wong-wong mau, “Élias mesthi bakal teka dhisik lan mulihaké samubarang kabèh. Nanging Aku kandha marang kowé, Élias wis teka, nanging wong-wong padha ora wanuh marang dhèwèké, malah wis nindakaké marang dhèwèké samubarang apa waé sakarepé. Mangkono uga Putraning Manungsa bakal nandhang sangsara déning wong-wong mau.” Nalika semono para sakabat padha ngerti yèn Panjenengané ngandika marang wong-wong mau bab Yohanes Pambaptis. Matius 17:1-13.

Ing pethikan punika Sanga sing saking taler Yehuda saweg mbikak kayektèn-kayektèn ingkang nyegel satunggal atus patang dasa sekawan ewu, pas sadèrèngipun pintu sih katutup, amargi “wektu wus caket.” Piyambakipun rumiyin nemtokaken sangsaraing salib, sarta nggambaraken pangalaman punika minangka bédanipun ingkang netepaken antawisipun satunggaling golongan ingkang badhé nampik migunakaken karsanipun piyambak wonten ing nyalibaken daging, lan satunggaling golongan ingkang badhé ndhèrèk tuladha Sang Kristus. Salajengipun Piyambakipun nampilaken dhateng piyambakipun bilih piyambakipun makili generasi pungkasan ing sajarah bumi, nalika badhé wonten tiyang-tiyang ingkang gesang wiwit saking wekdal pambikakan segel ingkang kalampahan tanggal 11 September 2001, ngantos dumugi rawhipun malih.

Banjur Panjenengané maringi sesawangan ngenani kawontenan Panjenengané kang sampun kaluhuraké, lan bebarengan karo Panjenengané ana Musa lan Elia. Pesen panyegelan kang dipunbikak menika inggih punika Wahyu bab Gusti Yesus Kristus, ingkang kagandhèng kaliyan Musa lan Elia, lan pesen punika wiwit kabikak ing wulan Juli 2023, nalika kalih seksi ing Wahyu pasal sewelas, ingkang inggih punika Musa lan Elia, dipuntegakaké, larik ing nginggil larik, dados pralambang-pralambang ingkang makili panyegelan saking satus patang puluh papat èwu. Nalika tigang murid punika mirsani sesawangan wau lan mireng swaraning Allah, “wong-wong mau banjur sujud tumungkul kanthi rai tumungkul ing lemah, lan padha banget wedi. Lan Gusti Yesus banjur marani lan ndemèk wong-wong mau,

sarta ngandika, Ngadega, lan aja wedi.”

Wahyu kang dipirsani déning telu murid iku nggambarake wahyu kamulyaning Kristus ing dina-dina wekasan, mula iku uga wahyu kang padha karo kang dipirsani déning Daniel ing bab sepuluh.

Lan aku, Daniel piyambakan, kang nyumurupi wahyu iku; awit para wong kang ana bebarengan karo aku ora nyumurupi wahyu iku; nanging ana gonjing kang gedhé tumiba marang wong-wong mau, nganti padha mlayu ndhelik. Mulane aku katinggal piyambakan, lan nyumurupi wahyu gedhé iki, lan ora ana kekuwatan kang kari ana ing aku; awit kaéndahanku malih dadi rusak ana ing njero aku, lan aku ora nyisakké kekuwatan babar pisan. Nanging aku krungu swaraning pangandikané; lan nalika aku krungu swaraning pangandikané, aku banjur katemplung ing turu kang jero kanthi rai tumelungkur, lan rai tumuju ing lemah. Lah, ana tangan kang ndemèk aku, kang ngangkat aku nganti aku sumandhing ing dhengkulku lan ing tlapak tanganku. Panjenengané banjur ngandika marang aku, Hé Daniel, wong kang banget katresnan, ngertia tembung-tembung kang dakucapaké marang kowé, lan ngadega jejeg: amarga saiki aku diutus marang kowé. Lan nalika Panjenengané ngandika mangkono marang aku, aku ngadeg kanthi gemeter. Panjenengané banjur ngandika marang aku, Aja wedi, Daniel; awit wiwit dina kapisan nalika kowé netepaké atimu kanggo mangertèni lan ngasoraké awakmu ana ing ngarsané Gusti Allahmu, tembungmu wus kaprungu, lan aku teka marga saka tembungmu. Daniel 10:7–12.

Wahyu bab kaowahan rupa ing Matius bab pitulas iku yaiku wahyu kaya pangilon ing Daniel bab sepuluh, kang dumadi nalika balung-balung garing sing mati ing Yehezkiel diuripaké manèh. Wahyu iku, bebarengan karo pesen sing kagandhèng karo iku, ngetokaké loro golongan panyembah, siji ana ing kémah Exeter, lan sijiné ana ing kémah Watertown, yaiku pasamuwan para panyendha miturut Yeremia, lan papan pangibadaning Iblis miturut Yokanan. Kaya déné pangaribawané wahyu iku ing paseksèné Daniel, mangkono uga, “nalika para murid krungu iku, padha sujud tumungkul kanthi rai tumungkul ing lemah, lan padha banget wediné. Nanging Gusti Yésus banjur marani lan ndemèk wong-wong mau, sarta ngandika, Tangia, lan aja padha wedi.” Wahyu iku bisa dirungu lan bisa dideleng ing kaloro kahanan mau, lan ngasilaké rasa wedi, ing kaloro tuladha mau. Sawijining “demekan” diperlokaké kanggo ngiyataké ing kaloro paseksèn mau.

Wahyu bab transfigurasi iku minangka bukti, antarané liyané, yèn Sabda Allah ora tau gagal; awit ing Matéus bab nembelas, ing ayat pungkasan, Gusti Yésus wis ngandika yèn, “Ana sawatara wong kang padha ngadeg ana ing kéné, kang ora bakal ngrasakaké pati, nganti padha weruh Putraning Manungsa rawuh ana ing Kratoné.” Transfigurasi iku minangka gambaran bab rawuhipun “Putraning Manungsa” ana ing Kratoné.

“Nabi Musa ing gunung pangowahan wujud dadi seksi tumrap kamenangan Kristus atas dosa lan pati. Panjenengane nggambarake wong-wong kang bakal metu saka kubur nalika patangené wong-wong mursid. Nabi Elia, kang wis kaangkat menyang swarga tanpa ngalami pati, nggambarake wong-wong kang bakal isih urip ana ing bumi nalika

rawuhé Kristus kaping pindho, lan kang bakal ‘diowahi, sajroning sakedheping mata, ing wektu pungkasan swaraning kalasangka;’ nalika ‘kang kena pati iki kudu ngagem kalanggengan,’ lan ‘kang bisa rusak iki kudu ngagem kang ora bisa rusak.’ 1 Korinta 15:51–53. Gusti Yesus kasarungi pepadhanging swarga, kaya Panjenengane bakal katon nalika rawuh ‘kaping pindho tanpa dosa tumrap kaslametan.’ Awit Panjenengane bakal rawuh ‘ing kamulyaning Rama-Nipun kalawan para malaekat suci.’ Ibrani 9:28; Markus 8:38. Saiki janji Sang Juru Wilujeng marang para sakabat wus kalakon. Ing gunung iku karaton kamulyan ing tembé kaweca kanthi gambaran cilik,—Kristus Sang Raja, Musa minangka pralambang para suci kang wus kawungokaké, lan Elia minangka pralambang wong-wong kang kaangkat.” *The Desire of Ages*, 421.

Kayektèn panyegelan nyakup sawijining pangenalan manawa satus patang puluh papat éwu iku wong-wong kang dipralambangaké ana ing Wahyu pasal pitu, kang ora mati, lan dipralambangaké déning Éliah; lan manawa wong akèh kang gedhé ana ing Wahyu pasal pitu iku wong-wong kang dipralambangaké déning Musa, kang temtu mati. Golongan kang siji katimbangan ing swara kapisan saka Wahyu pasal wolulas, lan golongan liyané katimbangan ing swara kapindho saka Wahyu pasal wolulas.

Sasampunipun pangeslat punika, Gusti Yesus maringi piwulang malih dhateng para sakabat nalika Panjenenganipun ngandika, “Aja nyaritakna wahyu iki marang sapa waé, nganti Putraning Manungsa wus wungu manèh saka ing antarane wong mati.” Wahyu bab owahing sarira mulya punika, inggih punika wahyu bab pangilon, lan wahyunipun Yesaya ing pasal nem, lan wahyunipun Paulus nalika wonten ing langit kaping tiga, lan wahyunipun Yehezkiel bab rodha ing sajroning rodha, kapêthuk lan kasêgel déning Sang Singa saking taler Yehuda, nganti sasampunipun wungunipun Sang Kristus.

Wunguné Kristus nglambangaké wunguné loro seksi sing ana bebarengan karo Kristus ing wahyu iku dhéwé, lan wong-wong mau bakal ditangèkaké ing Juli 2023. Ing wektu iku, pekabaran panyegelan bakal kabukak segelé marang loro seksi ing Wahyu sewelas lan marang loro golongan wong setya, lan bakal diselehaké ing konteks wahyu pangilon ngenani kamulyaning Kristus ing pungkasaning jagad.

Pawarta babagan pamerèn iku uga bakal katata ana ing sajroning konteks telung ayat kapisan saka Wahyu pasal siji, ing ngendi ranté komunikasi, kang nggambarake sesambungan antarane kaallahan lan kamanungsan, dipratelakake sajroning proses sethithik mbaka sethithik bab carane pawarta pamerèn iku dipasrahake marang wong-wong kang dadi calon supaya kaétang ana ing antarané wong satus patang puluh papat éwu.

Proses langkah demi langkah iku asalé saka Sang Rama, tumuju marang Sang Putra, marang malaekat Gabrièl, marang Yohanes, lan marang pasamuwan-pasamuwan. Saka Sang Rama ilahi, marang Sang Putra kang ilahi lan manungsa, marang sawijining titah kang ora tau tiba ing dosa (Gabrièl), marang sawijining titah kang wus tiba ing dosa (Yohanes), tumuju marang pasamuwan-pasamuwan kang ana ing Asia (yaiku donya.) Lima langkah iki kasebut kanthi cetha ing panyebutan kapisan bab Wahyu Yesus Kristus, lan nyélaki salah siji waé saka langkah-langkah iku padha karo nyélaki kabèh.

Selaras karo wahyu mau, para sakabat banjur nyuwun marang Gusti Yesus, “Mulané para ahli Torèt padha ngandika yèn Élias kudu teka dhisik?” Gusti Yesus banjur mangsuli lan ngandika marang wong-wong mau, “Élias temenan bakal teka dhisik lan mulihaké samubarang kabèh. Nanging Aku pitutur marang kowé: Élias wis teka, nanging wong-wong iku ora wanuh marang dhèwèké, malah wis nglakoni marang dhèwèké sakarepé dhéwé. Mangkono uga Putraning Manungsa bakal nandhang sangsara marga saka wong-wong iku.” Banjur para sakabat padha mangerti yèn Panjenengané ngandika marang wong-wong mau bab Yohanes Pambaptis.

Peranan kenabian Yohanes Pembaptis lan Yohanes Sang Panyerat Wahyu iku minangka sawijining unsur saka pekabaran pemeteraian, lan wong-wong ing kémah Watertown sing milih nglirwakaké pekabaran Samuel Snow, nggambarake wong-wong sing ora gelem ngakoni yèn Gusti milih para wong sing dipilih déning Panjenengané piyambak. Swara sing kapilih ing taun 1989, sing sapisanan nerbitaké pekabarané rong atus rong puluh taun sawisé 1776, yaiku ing taun 1996, sing dadi juru jaga sing ngenali yèn Bilai katelu wis rawuh ing tanggal 11 September 2001, sing ngaturaké pekabaran dosa tanggal 18 Juli 2020, iku kalebu bagéan saka pekabaran pemeteraian, lan peranané digambarake déning Yohanes Pembaptis.

Panaliten iki bakal kita terusake ing artikel sabanjuré.

“Aku nyumurupi sapérangan golongan kang ngadeg kanthi kajaga becik lan jejeg mantep, ora maringi papan marang wong-wong kang arep ngoyak-ngoyak lan ngoncang iman kang wis katetepaké ana ing badaning pasamuwan. Gusti Allah nyawang marang wong-wong mau kanthi kasenangan. Aku diparingi pitedah bab telung undhak-undhakan—pekabaraning malaékat kapisan, kapindho, lan katelu. Malaékat kang ndhereki aku ngandika, ‘Bilai tumrap sapa waé kang bakal nggeser sak bongkah utawa ngobahaké sak peniti saka pekabaran-pekabaran iki. Pangerten kang sejati bab pekabaran-pekabaran iki iku wigati tumraping urip. Nasibing jiwa-jiwa gumantung marang carané pekabaran-pekabaran iki ditampani.’ Aku banjur digawa mudhun manèh ngliwati pekabaran-pekabaran iki, lan nyumurupi sepira larangé umating Allah wis nebus pangalamané. Iku wis kaasilaké lumantar sangsara kang akèh lan peperangan kang abot. Gusti Allah wis nuntun wong-wong mau selangkah demi selangkah, nganti Panjenengané mapanaké wong-wong mau ana ing sawijining landhesan kang kukuh lan ora kena digeser. Aku nyumurupi sawatara wong nyedhaki landhesan iku lan nliti dhasaré. Ana kang kanthi kabungahan enggal lumangkah munggah ing kono. Wong liya wiwit golèk-cacat marang dhasar iku. Wong-wong mau kepéngin supaya dianakaké pambenahan, lan manawa mangkono landhesan iku bakal luwih sampurna, sarta umat iku bakal luwih bungah. Ana uga sawatara wong mudhun saka landhesan iku kanggo nliti, banjur mratélakaké yèn landhesan iku dipasang kliru. Nanging aku nyumurupi yèn meh kabèh tetep jejeg ana ing landhesan iku lan ngélikaké wong-wong kang wis mudhun saka kono supaya mandheg anggoné nggrundel; awit Gusti Allah iku Sang Juru Bangun, lan wong-wong mau lagi nglawan Panjenengané. Wong-wong mau nyritakaké manèh pakaryan Gusti Allah kang nggumunaké, kang wis nuntun wong-wong mau tekan

landhesan kang mantep iku, lan kanthi sarujuk padha ngangkat mripaté menyang swarga lan kanthi swara sora ngluhuraké Gusti Allah. Iki nggegèraké sawatara saka wong-wong kang biyèn sambat lan ninggalaké landhesan iku, lan wong-wong mau kanthi praupraun andhap-asor banjur lumangkah munggah manèh ana ing kono.”

“Aku katuntun bali marang pangwartan bab rawuhipun Kristus ingkang kapisan. Yokanan kautus wonten ing roh lan kasektenipun Éliah kanggé nyawisaken margi tumrapipun Gusti Yesus. Wong-wong ingkang nampik paseksènipun Yokanan boten pikantuk paédah saking piwulangipun Yesus. Panolakanipun dhateng pekabaran ingkang mratelakaken sadèrèngipun rawuhipun ndadosaken wong-wong punika wonten ing papan ing ngendi piyambakipun boten sagêd kanthi gampil nampi bukti ingkang paling kiyat bilih Panjenenganipun punika Sang Mésias. Sétan nuntun wong-wong ingkang nampik pekabaranipun Yokanan supados tumindak saya adoh malih, inggih punika nampik lan nyalib Kristus. Kanthi mekaten, piyambakipun nglebetaken dhirinipun piyambak ing papan ing ngendi boten saged nampi berkah ing dinten Pentekosta, ingkang kedahipun ngajar wong-wong punika margi mlebet ing papan suci swarga. Koyaké kelambu Padaleman Suci kabêlak dados pratandha bilih kurban-kurban lan pranatan-pranatan Yahudi boten badhé ditampi malih. Kurban Ageng sampun kaunjukaken lan sampun katampi, lan Roh Suci ingkang tumurun ing dinten Pentekosta nuntun manahipun para sakabat saking papan suci ing bumi dhateng papan suci ing swarga, ing pundi Yesus sampun mlebet kanthi rahipun piyambak, kanggé nyirnakaken dhateng para sakabatipun kauntungan saking panebusanipun. Nanging tiyang-tiyang Yahudi katilar wonten ing pepeteng satunggalipun. Piyambakipun kecalan sadaya pepadhang ingkang sageda dipun gadhahi ngenani rancangan kaslametan, lan taksih pitados dhateng kurban-kurban lan pisungsungipun ingkang tanpa guna. Papan suci ing swarga sampun nggentosi papan suci ing bumi, nanging piyambakipun boten mangertos bab owah-owahan punika. Mila, piyambakipun boten saged pikantuk paédah saking pangantaranipun Kristus wonten ing papan suci.”

“Akeh wong nyawang kanthi giris marang lakuning bangsa Yahudi ing anggone nulak lan nyalib Kristus; lan nalika padha maca sajarah panganiaya kang ngisin-isini marang Panjenengane, padha ngira yen padha tresna marang Panjenengane, lan mesthi ora bakal nyelaki Panjenengane kaya dene Pétrus, utawa nyalib Panjenengane kaya dene wong-wong Yahudi. Nanging Gusti Allah, kang mirsa ati sakèhé wong, wis nglantaraké katresnan marang Yésus kang padha ngakoni dirasakaké iku tumeka ing pacoban. Kabèh swarga mirsani kanthi kapentingan kang sajero-jeroé bab carané pawartané malaekat kang kapisan ditampani. Nanging akèh wong kang ngakoni tresna marang Yésus, lan kang ngluh nalika maca crita bab salib, malah ngguyu lan ngremhaké kabar kabungahan bab rawuhipun. Tinimbang nampani pawarta iku kanthi kabungahan, padha mratélakaké yèn iku mung kasasar. Padha sengit marang wong-wong kang tresna marang rawuhipun lan nundhung wong-wong mau metu saka gréja-gréja. Wong-wong kang nolak pawarta kang kapisan ora bisa olèh paédah saka kang kapindho; mangkono uga padha ora olèh paédah saka panguwuh tengah wengi, kang mesthiné nyawisaké wong-wong mau supaya lumebu bebarengan karo Yésus lumantar pracaya menyang papan kang Mahasuci ana ing pasucèn swarga. Lan déné padha nolak kaloro pawarta

sadurungé iku, padha wis nganti mangkono petenging pangertèné, nganti ora bisa ndeleng pepadhang ana ing pawartané malaekat kang katelu, kang nuduhaké dalan mlebu menyang papan kang Mahasuci. Aku weruh yèn kaya wong-wong Yahudi nyalib Yésus, mangkono uga gréja-gréja nominal wis nyalib pawarta-pawarta iki, mulané padha ora duwe kawruh bab dalan menyang papan kang Mahasuci, lan padha ora bisa olèh paédah saka pangantara-Né Yésus ana ing kono. Kaya wong-wong Yahudi, kang nyaosaké kurban-kurbané kang tanpa guna, padha uga nyaosaké pandonga-pandongane kang tanpa guna marang kamar pasucèn kang wis ditilar déning Yésus; lan Sétan, seneng marang pangapusan iku, njupuk sipat agami, lan nuntun pikirané wong-wong kang ngakoni dadi Kristen iki marang awake dhéwé, kanthi nyambut gawé nganggo kakuwatané, pratandha-pratandhané, lan kaélok-an-kaélok-an gorohé, supaya ngiket wong-wong mau ana ing jeraté. Sawetara diapusi kanthi cara siji, lan sawetara liyané kanthi cara liyané. Dhèwèké wis nyawisaké manéka warna kasasar kanggo mengaruhi manéka warna pikiran. Sawetara nyawang kanthi giris marang siji pangapusan, nanging kanthi gampang nampani kang liyané. Sétan ngapusi sawetara wong lumantar Spiritualisme. Dhèwèké uga teka kaya malaekat pepadhang lan nyebaraké pangaribawané ing saindhenging nagara lumantar reformasi-reformasi palsu. Gréja-gréja padha gumunggung lan nganggep yèn Gusti Allah lagi makarya kanthi nggumunaké kanggo wong-wong mau, déné satemené iku pakaryané roh liyané. Kagalakan iku bakal sirna lan ninggalaké donya lan gréja ana ing kaanan kang luwih ala tinimbang sadurungé.

“Aku weruh manawa Gusti Allah kagungan para putra ingkang tulus ing antawisipun para Adventis nominal lan gréja-gréja ingkang sampun tiba, lan sadèrèngipun pageblug-pageblug badhé kawejangaken, para pandhita lan umat badhé dipun-timbali medal saking gréja-gréja punika lan badhé kanthi bingah nampi kayektèn. Iblis mangertos bab punika; lan sadèrèngipun panguwuh banter saking malaékat kaping tiga kaparingaken, piyambakipun nuwuhaken gegap-gempita wonten ing badan-badan agami punika, supados para ingkang sampun nampik kayektèn saged nganggep bilih Gusti Allah wonten bebarengan kaliyan piyambakipun. Piyambakipun ngarep-arep ngapusi para ingkang tulus lan nuntun piyambakipun supados ngira bilih Gusti Allah taksih tumindak kanggé gréja-gréja punika. Nanging pepadhang badhé sumunar, lan sedaya tiyang ingkang tulus badhé nilar gréja-gréja ingkang sampun tiba, lan ngadeg bebarengan kaliyan para sisahipun.” *Early Writings*, 258–261.